

רשומות

קובץ התקנות

29 במאי 1980

4129

י"ד בסיון תש"ם

עמוד

1694	תקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע) (תיקון), תש"ם—1980
1694	תקנות המים (היטל איוון), תש"ם—1980
1698	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 4), תש"ם—1980
1698	תקנות המים (הענקות), תש"ם—1980
1702	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), תש"ם—1980
1706	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תש"ם—1980
1714	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), תש"ם—1980
1719	אכרות גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים) (תיקון), תש"ם—1980
1720	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למרגרינה ושמן) (תיקון מס' 4), תש"ם—1980
1721	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים לסיגריות) (מס' 2), תש"ם—1980

מדור לשלטון מקומי

1722	חוק עזר לבאר-שבע (כיוון), תש"ם—1980
1723	חוק עזר לחולון (הוצאת אשפה) (תיקון מס' 2), תש"ם—1980
1723	חוק עזר לטבריה (פיקוח על כלבים) (תיקון מס' 2), תש"ם—1980
1724	חוק עזר לקרית מוצקין (פיקוח על כלבים) (תיקון), תש"ם—1980
1724	חוק עזר לבנימינה (הסדרת השמירה) (תיקון), תש"ם—1980

תקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע) (תיקון).

תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 192 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע),
תשכ"ה—1965, במקום "2.9%" יבוא "3.5%".

2. תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בניסן תש"ם (1 באפריל 1980).

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

ז' בסיון תש"ם (22 במאי 1980)
(חמ 532—3)

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.
2 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1692.

תקנות המים (היטל איוון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות במוע-
צת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין
תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין
להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם
קיבלם מספק אחר;

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין
אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו
וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים
המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות
חבר-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות
מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;
"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר
אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם
תם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; ס"ח תשל"ו, עמ' 140.

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות מים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים נחרגת" — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקת המים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההפקה וההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר-מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף;

"קרן חידוש" — קרן לחידוש מערכות הפקת מים ומערכות הספקת מים אשר הקמתה, ההשתתפות בה ודרך פעולתה אושרו על ידי נציב המים.

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיוון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

תשלום היטל
איוון בהתאם
לכמות ולמטרת
המים

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם היא 5.25 לירות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 50 אגורות למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 75 אגורות למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 5.25 לירות למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 5.25 לירות למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
בחקלאות

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים, או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 3.30 לירות למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

(1) בכל הארץ — 25 אגורות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 22 אגורות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 18 אגורות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 20 אגורות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות למ"ק	כמות המים במ"ק לדרום שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	18	2,000
עמק הירדן	22	2,000
עמק חרוד	25	2,000
עמק החולה	25	1,800
שפלת החוף	25	1,500
עמק זבולון	25	1,500
עמק יזרעאל	25	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 5.25 לירות למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 5.25 לירות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 75 אגורות למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 100 אגורות למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 5.25 לירות למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 5.25 לירות למ"ק.

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 7.00 לירות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 3.50 לירות למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 4.00 לירות למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 7.00 לירות למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 7.00 לירות למ"ק.

8. הוחלט כדון על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים ושיעורי ההיטל הנקובים בתקנות אלה, יבואו עלויות ושיעורים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל; במפעלים המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים המחייבת שימוש מיזערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איזון על פי תקנות אלה רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדון, הכולל היטל איזון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.

(ג) חוייב הספק בהיטל איזון בסכום גבוה או נמוך יותר, בשל כמות המים שסיפק לצרכן, מזה שגבה מן הצרכן לפי תעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איזון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

אריאל שרון
שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 4), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ט—1978² (להלן — התקנות העיקריות), במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון הפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 2.50 לירות למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 15 לירות למ"ק."

2. בתקנה 8 לתקנות העיקריות, בסופה, במקום "ביום פרסום תקנות אלה" יבוא "לפני השינוי בתעריפי החשמל".

אריאל שרון
שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)
(חמ 808—3)

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת תשל"ט, עמ' 305, עמ' 800; תש"ם, עמ' 481, עמ' 709.

תקנות המים (העוקות), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, תשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" —

(1) אצל ספק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדיון, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף;

"הענקה" — כלל התשלום מקרן האיוון בעד כמות המים המוקצית, בהתאם להוראות תקנות אלה;

"שיעור הענקה" — הענקה מחושבת ליחידת מים.

2. (א) חישוב עלות מים, לענין תקנות אלה, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

3. הענקה כמפורט בתקנות אלה תינתן בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה.

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 5.25 לירות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים ובין 5.25 לירות למ"ק, שייקראו להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי, הכל לפי הענין.

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 7.00 לירות למ"ק או למעלה מזה יהיה זכאי להענקה כדלהלן:

(1) עד ליום כ' בתשרי תשמ"א (30 בספטמבר 1980) — הענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 6.50 לירות למ"ק שייקראו גבול ההענקה לצרכי בית (א);

(2) החל מיום כ"א בתשרי תשמ"א (1 באוקטובר 1980) — הענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 7.50 לירות למ"ק, שייקראו גבול ההענקה לצרכי בית (ב).

6. (א) היה מחיר המים שספק של מים לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים גובה מצרכניו נמוך מגבול ההענקה לחקלאות, גבול ההענקה לייצור תעשייתי או גבולות ההענקה לצרכי בית, הכל בהתאם לענין,

דרך החישוב של עלות המים

הענקות בהתאם למטרות המים

הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

שיעור הענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

הענקה חלקית

יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבול ההענקה כאמור.

(ב) הענקה לספק תינתן, בכל מקרה, רק אם עלו הוצאות ההספקה על כל התמורה המתקבלת בפועל מצרכנים בעד כל המים שסיפק, ובכל מקרה לא תעלה ההענקה על ההפרש שבין הוצאות ההספקה ובין התמורה הכוללת כאמור; לענין ספק שמספק מים למטרות צריכה שונות, תובא בחשבון התמורה הכוללת מכלל מטרות הצריכה האמורות.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

7. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים הנקובות בתקנות אלה, יבואו עלויות שהן גבוהות בשיעור של 0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

ניכוי הענקה
מצרכן

8. (א) ספק אשר קיבל הענקה מקרן האיוון על פי תקנות אלה, חייב לגבות ממחיר המים שהוא גובה מצרכניו סכום השווה להענקה העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת לצרכן.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, אשר נקבע בהתחשב בהענקות, לא יהיה חייב לגבות ממחיר המים סכום נוסף בשל ההענקה כאמור.

(ג) קיבל הספק הענקה בסכום גבוה או נמוך מזה שבא לידי ביטוי באמצעות התעריף, כאמור בתקנת משנה (ב), בשל כמות מים שהוא סיפק לצרכן, רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם.

הענקה חדשה

9. (א) מפיק או ספק, שהתחיל להפיק או לספק מים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), לא יהיה זכאי להענקה, אלא אם נציב המים אישר מראש את מטרת ההפקה או ההספקה כחיונית וכמצדיקה מתן הענקה, על סמך בקשה שהוגשה לו מאת המפיק או הספק, לפני תחילתה של אותה הפקה או ההפקה.

(ב) מפיק או ספק שלא קיבל בעבר הענקה ושינה את מערכת הפקת המים או מערכת ההפקה המים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), יראוהו כאילו התחיל להפיק או לספק מים, כאמור בתקנת משנה (א).

אי-תחולה

10. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים, מי-שפכים מטוהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקת כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

(ב) במקרים מיוחדים רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנות משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההפקה או ההספקה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן הענקה או אם ניתנה בעבר הענקה בעדם.

אריאל שרון
שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)
(חמ 28-3)

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), תש"ס — 1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, לאחר
התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה
וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה:

הגדרות

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם
הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" — מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי
נציב המים;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, בו פורטו
שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים
המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות
חבר-בני-אדם, בין שהינם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות
מים מוקצית;

"רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות
מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת
החשבון בין מקורות והצרכן עבור הספקת המים;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדון, בין להפקה, בין להספקה ובין
לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות
בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים
המוקצית;

"שנה" — שנת כספים שתחילתה ב-1 באפריל וסופה ב-31 במרס שלאחריו.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

(ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על כל הסכם שנעשה בין מקורות לצרכן לפני
קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

התעריפים כוללים
היטלי איזון,
הענקות ותשלום
מיוחד ואינם
כוללים מע"מ

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיזון, הענקות מקרן האיזון
ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איזון, הענקות מקרן האיזון ותשלום
מיוחד, המתפרסמות כדון מפעם לפעם; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים המסופקים על ידי רשויות
מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות
מקומיות, המתפרסמות כדון מפעם לפעם.

אי תחולה לגבי
מים המסופקים
על ידי רשויות
מקומיות בתחום
שיפוטן

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה, לרבות מטרות המים המפורטות בו.

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו מאת מקורות.

(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון בעד כמות מים נחרגת, אם היתה כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נחרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

(1) מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחודשי אפריל-מאי ספטמבר-מרס (ל"ר/מ"ק)	תעריף בחודשים יוני-אוגוסט (ל"ר/מ"ק)
1.1 עמק הירדן ¹	1.80	2.50
עמק הירדן ²	2.00	2.80
יסוד המעלה	2.80	4.00
אורן-חדרה	3.20	4.50
קרן-בנא, בית שאן קידוחים	3.60	5.10
כפר גלעדי, גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, מגדל-נצרת, רום כרמל, שומד- רון, נחל עירון, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש	4.20	5.90
עמק מזרחי, שומרון-הרי אפרים	4.45	6.15

1 בתחום המועצה האזורית בית שאן;
2 מחוץ לתחום המועצה האזורית בית שאן.

תעריף בכל חודשי השנה (ל"ר/מ"ק)	1.2 בית שאן מעינות שפעה יוטבתא נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק
2.00	
3.00	
3.50	
5.25	

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בלירות למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בלירות למ"ק)	שם מפעל מקורות
---	--	----------------

1.80	2.00	בית-שאן — מעיינות
2.50	2.75	שפעה
3.00	3.25	יסוד המעלה

הערות:

- (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;
- (2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

(2) מים לתעשייה

תעריף (ל"י/מ"ק)	שם מפעל מקורות
--------------------	----------------

2.25	בית שאן מעיינות
2.75	עמק הירדן
4.25	אורן — חדרה, יוטבתא
4.75	קרן — בנא, בית שאן קידוחים
	כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שומרון — הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, נחל צין
5.25	

(3) מים לצריכה ביתית

תעריף מיום 1.10.80 (ל"י/מ"ק)	תעריף עד יום 30.9.80 (ל"י/מ"ק)	שם מפעל מקורות
------------------------------------	--------------------------------------	----------------

4.80	4.20	בית שאן מעיינות
5.40	4.60	עמק הירדן
6.90	6.10	אורן—חדרה, יוטבתא
		קרן—בנא, כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שומרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון,

אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב,
 כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב,
 עין בוקק

7.50 6.50

(4) התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים עבור כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 2.5 לירות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—3 לעיל, בהתאם לענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 15.0 לירות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—3 לעיל, בהתאם לענין.

הצמדת התעריפים לתעריפי החשמל לשאיבת מים

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל. במפעלי מקורות המפיקים או מספקים מים בגריטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים, המחייבת שימוש מוערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

מפעל המנוהל במשותף עם תאגיד של צרכנים

9. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים המקיף את כל הצרכנים של מפעל המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה ממשית לניהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאוזני של הוצאות המפעל, שהגיישה לו ההנהלה המשותפת של המפעל, ואם חישוב זה מצביע על עודף בהכנסות המפעל עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה מעל לדרוש לכיסוי הוצאותיו של המפעל רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של הצרכנים את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

החלת התעריפים על ספקים גדולים

10. שר החקלאות רשאי להחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות, המספק כמות מים שנתית שאינה נופלת מ-15,000,000 מ"ק.

אי-תחולה

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות, ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות על פי קביעת נציב המים, אלא אם מצא נציב המים לנכון להחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם, על סוגי מים כאמור.

אריאל שרון
 שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)
 (חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תש"ם — 1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומו לענין הספקת מים בתחומיה.
2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטה, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.
3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.
(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפי מים הנקובים בתקנה (1)4, הכוללים מס ערך מוסף.
4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

הגדרות

אספקת מים לפי תעריפים

התעריפים כוללים היטלי איוון ואינם כוללים מס ערך מוסף

תעריפי מים חדשים

מיום עד יום (1 באוקטובר 1980) (30 בספטמבר 1980)		לצריכה ביתית (1) "	
בלירות למ"ק		לצרכי בית, לכל יחידת דיור —	
18.50	14.00	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.1
29.00	24.00	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	1.1.2
46.00	38.00	בעד כל מ"ק נוסף	1.1.3
		משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרות בדירה והצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	1.1.4
		בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, בהם קיימת צריכת מים משותפת, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.	1.1.5

- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת
- 10.00 8.50
- 1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה של 8.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל — נובמבר בלבד.
- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל — נובמבר בלבד.
- 1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בין החדשים אפריל — נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בין החדשים דצמבר — מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.
- 1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות 1.1-1.2.4, הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

(2) לתעשייה

	2.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית — בגבולות הכמות המוקצבת
9.50		מעל הכמות המוקצבת — בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
12.00		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
24.50		
	2.2	מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו
		בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית
9.50		כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מירב כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 4.25 לירות למ"ק (להלן) — המחיר לכמות המוקצבת).
		מעל לכמות המוקצבת — כאשר מירב כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית — בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
12.00		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
24.50		כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.50 לירות למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא

עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 15.00 לירות למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

2.3	למלאכה ותעשייה ועירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	29.00
2.4	לבניה באתרי הבניה	40.00

(3) לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית —
כמפורט בטבלה להלן:

מעל חכמות המוקצבת		בגבולות החמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד חמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהחמות המוקצבת	בעד חמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהחמות המוקצבת		
ב ל י ר ו ת ל מ " ק			
17.50	5.00	2.50	מועצה אזורית עמק הירדן
18.50	6.00	3.50	מועצה מקומית יסוד המעלה
			עירית חדרה; המועצות המקומיות: אליכין, בני-מינה, זכרון יעקב, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
18.50	6.00	3.50	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; המועצות המקומיות: פקיעין, שבי ציון, מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, ג'לג'וליה, טייבה, פרדסיה, קלנסואה
20.00	7.50	5.00	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
20.25	7.75	5.25	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
20.25	7.75	5.25	

- 3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מירב המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית —

בהתאם לטבלה ב-3.1. כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מירב כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 2.00 לירות למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה ב-3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.50 לירות למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 15.00 לירות למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר —

3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות 3.1 ו-3.2, לפי העניין.

מיום
(1 באוקטובר 1980)

עד יום
(30 בספטמבר 1980)

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

בלירות למ"ק

למוסדות חינוך —

4.1

22.50	18.20	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
22.50	18.20	בגבולות הכמות המוקצבת
44.90	35.90	מעל לכמות המוקצבת

לבתי חולים —

4.2

22.60	18.30	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
22.60	18.30	בגבולות הכמות המוקצבת
45.00	36.00	מעל לכמות המוקצבת

לבתי מלון —

4.3

16.50	13.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
16.50	13.50	בגבולות הכמות המוקצבת
		מעל לכמות המוקצבת —
		בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%
19.00	16.00	מהכמות המוקצבת.
		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%
31.50	28.50	מהכמות המוקצבת

למתקני בטחון —

4.4

22.70	18.40	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
22.70	18.40	בגבולות הכמות המוקצבת
45.10	36.10	מעל לכמות המוקצבת

בלירות למ"ק

		לגינן —	4.5
		לגינן ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	4.5.1
10.10	8.60	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
10.10	8.60	בגבולות הכמות המוקצבת	
29.00	23.00	מעל לכמות המוקצבת	
		לגינות נוי מושקות, פרט לגינן ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובחגאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
		(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	
10.00	8.50		
27.00	22.00	(ב) מעבר להגבלות	
		למיתקני תחבורה —	4.6
31.70	25.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
31.70	25.70	בגבולות הכמות המוקצבת	
54.00	44.00	מעל לכמות המוקצבת	
		למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
22.80	18.50		
		למכבסות	4.8
22.90	18.60		
		לחנויות דגים	4.9
23.00	18.70		
		לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
23.10	18.80		
		לבתי קברות צבאיים ואזרחיים	4.11
15.00	12.00		
		למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
33.00	27.00		
		לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
45.00	35.00		
		לכל שימוש אחר, שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה	4.14
41.00	31.00		

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

5.1	לצריכה ביתית	— כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (1).
5.2	לתעשיה	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (2).
5.3	לחקלאות	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (3).
5.4	לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (4).
5.5	לחנויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה משנה 4.13.

גביה על פי
קריא מדי מים

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים שנעשה לפחות אחת לחדשיים בהתאם לתקנות מדידת מים (מד מים), תשל"ז-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם כאמור באותן תקנות לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א) רשאית רשות מקומית לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשיה, לשירותים ושירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה 4(2) ו-4(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

מים לתעשיה,
לשירותים
ושירותים
ציבוריים
—
תישוב שנתי

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

ביטול תחולת
התקנות

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצרכיה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

² ק"ת תשל"ז, עמ' 1116.

(ג) אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ד) מצא שר החקלאות כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשייה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

הערכה של
צריכת מים

8. (א) מצאה רשות מקומית כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה שבה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 17 מ"ק לחודש לפי החלוקה הנקובה בתקנה 4(1.1) — (1.1.4);

1.2 לגינות גוי מושקות, לפי גודל השטח ולפי האזור — הכל כמפורט בתקנה 4(1.2) — (1.2.1.3);

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10 מ"ק לחודש;

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

9. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

עדיפות על
חוקי עזר

10. זולת אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

אי תחולה

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

אריאל שרון
שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)
(חמ 29-3)

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), תש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט-1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. עירית אילת (להלן — העירייה) לא תספק מים בתחום שיפוטה אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

אספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

התעריפים כוללים
היטלי איוון
ואינם כוללים
מס ערך מוסף

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה 1(3) הכוללים מס ערך מוסף.

3. התעריפים למים שמספקת העירייה יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

תעריפי מים
חדשים

(1) - לצריכה ביתית.

בלירות למ"ק

1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
א.	בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם 11.00
1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק 23.00
1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק 54.00
1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק 75.00
ב.	בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 14.00
1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק 28.00
1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק 65.00
1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק 90.00
1.1.9	משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרה בדירה, והצריכה החדשית שלה, עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בסעיפים 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בסעיפים 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.
2 ק"ח תשל"ו, עמ' 1116.

בלירות למ"ק	
10.00	8.50
10.00	8.50

- 1.2 לגינות נוי מושקות —
- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
- 1.2.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
- 1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות 1.1 — 1.2.4, הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

(2) לתעשיה

- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת
- 2.2 למלאכה ותעשיה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
- 2.3 לבניה באתרי הבניה

(3) לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

- 4.1 למוסדות חינוך —
- (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

22.50	18.20
-------	-------

בלירות למ"ק

		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
22.50	18.20	בגבולות הכמות המוקצבת	
90.20	72.20	מעל לכמות המוקצבת	
		לבתי חולים —	4.2
22.60	18.30	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
22.60	18.30	בגבולות הכמות המוקצבת	
90.30	72.30	מעל לכמות המוקצבת	
		לבתי מלון —	4.3
16.50	13.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
16.50	13.50	בגבולות הכמות המוקצבת	
90.40	72.40	מעל לכמות המוקצבת	
		למיתקני בטחון —	4.4
22.70	18.40	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
22.70	18.40	בגבולות הכמות המוקצבת	
90.50	72.50	מעל לכמות המוקצבת	
		לגינות —	4.5
		לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —	4.5.1
10.10	8.60	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
10.10	8.60	בגבולות הכמות המוקצבת	
90.60	72.60	מעל לכמות המוקצבת	
		לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
		(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
10.00	9.00	(ב) מעבר להגבלה	
90.70	72.70	למיתקני תחבורה —	4.6
31.70	25.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	

מיום	עד יום
(1 בנובמבר 1980)	(31 באוקטובר 1980)

בלירות למ"ק

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

31.70	25.70	בגבולות הכמות המוקצבת
90.80	72.80	מעל לכמות המוקצבת
		למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו
22.80	18.50	במקום אחר בתקנות אלה
22.90	18.60	למכבסות
23.10	18.70	לחנויות דגים
23.20	18.80	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
15.00	12.00	לבתי קברות צבאיים ואזרחיים
33.00	26.00	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות
43.00	35.00	לחנויות, עסקים ומשרדים
		לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות
100.00	80.00	אלה

(5) אגרת מינימום

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

— כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (1).	לצריכה ביתית	5.1
— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (2).	לתעשייה	5.2
— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (3).	לחקלאות	5.3
— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (4).	לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים	5.4
— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה משנה 4.13.	לחנויות, עסקים ומשרדים	5.5

גביה על פי
קריא מדי מים

4. (א) העיריה תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים, שתיעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותן תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה העיריה תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א), רשאית העירייה לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

5. (א) העירייה רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים, את התעריפים המפורטים בתקנה 3(2) ו-4(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק העירייה את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית העירייה לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

6. (א) מצאה העירייה כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת העירייה, ובלבד שבתקופה עליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותכן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

1.1. לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר — לפי 30

מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1)(1.1)–(1.1.4);

(ב) בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס — לפי 17 מ"ק

לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1)(1.5)–(1.1.8).

1.2. לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח, כמפורט בתקנה 3(1)(1.2.1).

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים, למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10

מ"ק לחודש.

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

7. לא מילאה העירייה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות בהסכמת שר הפנים לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

9. הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של העירייה, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי העזר.

אריאל שרון

שר החקלאות

ג' בסיון תש"ם (18 במאי 1980)

(חמ-30)

אכרות גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים) (תיקון).

תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 41 לחוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשל"ג—1963,¹
אני מכריז לאמור:

1. בתוספת לאכרות גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים), תשל"ט—
1979,² במקום כל הפריטים שמתחת לכותרת מחלקת הזוחלים יבוא:

"סדרת הצבים:

כל הארץ	<i>Testudo graeca</i>	צב היבשה
כל הארץ	<i>Testudo kleinmani</i>	צב החולות
כל הארץ	<i>Caretta caretta</i>	צב ים חום
כל הארץ	<i>Chelonia mydas</i>	צב ים ירוק
כל הארץ	<i>Eretmochelys imbricata</i>	צב ים קרני
כל הארץ	<i>Dermochelys coriacea</i>	צב גלדי
כל הארץ	<i>Trionyx triunguis</i>	צב רך
כל הארץ	<i>Clemmis caspica</i>	צב ביצה
כל הארץ	Gekkonidae	משפחת שממיתיים
כל הארץ	Scincidea	משפחת חמטיים
כל הארץ	Agamidae	משפחת חרדוניים
כל הארץ	Lacertidae	משפחת לטאיים

סדרת נחשים

הסוגים הבאים:

כל הארץ	<i>Coluber spp</i>	זעמן
כל הארץ	<i>Eirenis spp</i>	שלוון
כל הארץ	<i>Telescopus spp</i>	עין-חתול

המינים הבאים:

כל הארץ	<i>Eryx jaculus</i>	חנק
כל הארץ	<i>Natrix tessellata</i>	נחש המים
כל הארץ	<i>Spalerosophis cliffordi</i>	מטבעון מדברי
כל הארץ	<i>Malpolon monspessulanus</i>	תלום קשקשים מצוי
כל הארץ	<i>Psamophis schokari</i>	ארבע קו
כל הארץ	<i>Vipera palaestinae</i>	צפע א"י
כל הארץ	<i>Pseudocerastes fieldi</i>	שפיפון
כל הארץ	<i>Cerastes cerastes</i>	עכן גדול

1 ס"ח תשכ"ג, עמ' 149; תשל"ה, עמ' 220.
2 ק"ת תשל"ט, עמ' 1518.

כל הארץ	Cerastes vipera	עכנ קטן
כל הארץ	Echis colorata	אפעה
כל הארץ	Elaphe quatuolineatus	כרכן הקרינים
כל הארץ	Elaphe hoenackeri	כרכן חלק
כל הארץ	Malpolon moilensis	תלום קשקשים מדברי
כל הארץ	Walterinnesia aegyptia	פתן שחור
כל הארץ	Atractaspis engaddensis	צפעון שחור
כל הארץ	Vipera bornmulleri	צפע חרמון

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ח באייר תש"ם (14 במאי 1980)
(חמ 650—3)

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למרגרינה ושמן) (תיקון מס' 4), תש"ם—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,
אני מצווה לאמור:

- בתוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למרגרינה ושמן),
תש"ם—1980², במקום המצרך "שמן סויה מזוקק" והרשום לצדו בטורים ב', ג' ו-ד', יבוא:

תיקון התוספת

סור ד' המחיר בלירות במכירה		סור ג' הכמות	סור ב' האריזה	סור א' המצרך
לקמעונאי	לצרכן			
ללא מע"מ	כולל מע"מ			
32.80	40.40	580 גרם	(א) בקבוק וזוכית 65 ס"ל	"שמן סויה מזוקק"
53.30	64.70	920 גרם	(ב) בקבוק פלסטי 1 ליטר	
159.90	193.40	2,760 גרם	(ג) מכל פלסטי 3 ליטר	
264.64	316.00	4,500 גרם	(ד) מכל פלסטי	
276.92	331.00	4,500 גרם	(ה) מכל פח	

- תחילתו של צו זה ביום כ"ו באייר תש"ם (12 במאי 1980).

תחילה

גדעון פת

ד' באייר תש"ם (11 במאי 1980)
(חמ 1212—3)

שר התעשייה, המסחר והתיירות

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ט, עמ' 32.
2 ק"ת תש"ם, עמ' 1197, עמ' 1295, עמ' 1599.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים לסיגריאות) (מס' 2), תש"ם-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

"סיגריות" — סיגריות מתוצרת הארץ המפורטות בטור א' לתוספת, בחפיסות בנות 20 סיגריות;

"המחיר היציב" — המחיר המקסימלי ביום ג' בשבט תש"ם (21 בינואר 1980).

2. המחיר המקסימלי לסיגריות הוא כמפורט בטור ב' לתוספת, ובלבד שלא ימכור אדם סיגריות במחיר העולה על המחיר הנקוב על חבק חפיסת הסיגריות, אם אותו מחיר הוא נמוך מהמחיר המקסימלי, ובאין חבק על החפיסה או אם המחיר אינו נקוב — לא ימכור אדם את הסיגריות במחיר העולה על המחיר היציב.

3. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים לסיגריות), תש"ם-1980² — בטל.

ביטול

4. תחילתו של צו זה ביום כ"ח באייר תש"ם (14 במאי 1980).

תחילה

תוספת (סעיף 2)

טור ב'
המחיר לצרכן בלירות
כולל מע"מ

טור א'
סוג הסיגריות

מזרחיות

8.00

סילון

8.50

מרום

11.50

דובק 10

16.00

דובק פילטר, אסקוט

21.00

רויאל, פולריס

יורגנינה

21.00

נלסון

23.00

נובלס פילטר

טיים, אירופה, שרתון, גלסון פילטר,

28.00

טיים מנטול

28.50

קפיטול, סמייל

33.00

ברודוויי 100, טיים 100

34.00

מונטנה

גדעון פת

שר התעשייה, המסחר והתיירות

כ"ח באייר תש"ם (14 במאי 1980)
(חמ 455-3)

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ט, עמ' 32.
2 ק"ח תש"ם, עמ' 228.

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לבאר-שבע (ביוב) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה מועצת עיריית באר-שבע חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לבאר-שבע (ביוב), תשכ"ה—1965³ (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום הגדרת "ביב ציבורי" יבוא:

"ביוב" — ביב ציבורי או ביב מאסף או מכון טיהור שאינו מיועד לייצור מי שתיה על כל מיתקניהם וכן מיתקנים אחרים."

2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

"תוספת"

(סעיפים 2 ו-3)

בשקלים

היטל ביוב —

1. ביב ציבורי —
לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין) 2.80
לכל מ"ר של שטח בנוי למעשה, בכל קומה 9.64
2. ביב מאסף —
לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין) 2.80
לכל מ"ר של שטח בנוי למעשה, בכל קומה 4.52
3. מיתקנים אחרים (לרבות תחנות שאיבה וקווי סניקה) —
לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין) 1.40
לכל מ"ר של שטח בנוי למעשה, בכל קומה 3.26
4. מכון טיהור —
לכל מ"ר של שטח בנוי למעשה, בכל קומה 3.96

אליהו נאוי
ראש עיריית באר-שבע

נתאשר.

י' בניסן תש"ם (23 במרס 1980)
(חמ"ב—8)

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ס"ח תשכ"ב, עמ' 96; תשל"ב, עמ' 156.
3 ק"ת תשכ"ה, עמ' 2054; תשל"ד, עמ' 145; תשל"ט, עמ' 176 ו-1730.

חוק עזר לחולון (הוצאת אשפה) (תיקון מס' 2), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית חולון חוק עזר זה:

תיקון סעיף 10

1. בסעיף 10 לחוק עזר לחולון (הוצאת אשפה), תשי"ט—1959² —

- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "60 לירות" יבוא "10 שקלים";
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "900 לירות" יבוא "150 שקלים" ובמקום "1200 לירות" יבוא "180 שקלים".

פנחס אילון
ראש עירית חולון

נתאשר.
ר' בניסן תש"ם (23 במרס 1980)
(חמ 8—19)

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. ק"ת תשי"ט, עמ' 825; תשל"ג, עמ' 1291; תשל"ה, עמ' 332; תשל"ו, עמ' 211; תשל"ז, עמ' 1902, 2493; תשל"ט, עמ' 1226; תש"ם, עמ' 1069.

חוק עזר לטבריה (פיקוח על כלבים) (תיקון מס' 2), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית טבריה חוק עזר זה:

החלפת סעיף 8

1. במקום סעיף 8 לחוק העזר לטבריה (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1955² (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

8. כלב שנמסר או נכלא במאורת בידוד כחשוד בכלבת, ישלמו בעליו לעירייה בעד תקופת החזקתו, לכל יום מימי החזקה, 3 שקלים.

תיקון סעיף 9

2. בסעיף 9 לחוק העזר העיקרי, במקום "20 לירות" יבוא "מאה שקלים" ובמקום "לירה אחת" יבוא "חמישה שקלים".

יגאל ביבי
ראש עירית טבריה

נתאשר.
כ"ז בניסן תש"ם (13 באפריל 1980)
(חמ 8—13)

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. ק"ת תשט"ו, עמ' 1086; תש"ם, עמ' 644.

חוק עזר לקרית-מוצקין (פיקוח על כלבים) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

תיקון סעיף 4

1. בסעיף 4 לחוק עזר לקרית-מוצקין (פיקוח על כלבים), תשכ"א—1961² —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) העיריה תגבה אגרה של 15 שקלים בעד כל רשיון וכן אגרה של 2 שקלים בעד כל לוחית-מספר."

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בעד זריקת חיסון נגד כלבת שהוורקה לכלב בידי הרופא הוטרינרי ישלם בעל הכלב אגרה בהתאם לתקנות הכלבת (חיסון), תשל"ד—1974³."

משה גושן

ראש עירית קרית-מוצקין

נתאשר.

ד' באייר תש"ם (20 באפריל 1980)
(תמ 8—13)

יוסף בורג
שר הפנים

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
- 2 ק"ת תשכ"א, עמ' 1240; תשל"ח, עמ' 1704.
- 3 ק"ת תשל"ד, עמ' 723.

חוק עזר לבנימינה (הסדרת השמירה) (תיקון), תש"ם—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיפים 3 ו-16 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961², מתקינה המועצה המקומית בנימינה חוק עזר זה:

החלפת סעיף 14

1. במקום סעיף 14 לחוק עזר לבנימינה (הסדרת השמירה), תשכ"ו—1966³, יבוא:

14. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 150 שקלים, ואם

כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור — מאסר שלווה חדשים או קנס

300 שקלים."

"עונשין"

משה לאור

ראש המועצה המקומית בנימינה

נתאשר.

ו' בניסן תש"ם (23 במרס 1980)
(תמ 8—94)

יוסף בורג
שר הפנים

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח תש"ם, עמ' 61.
- 2 ס"ח תשכ"א, עמ' 169; תשל"ו, עמ' 88.
- 3 ק"ת תשכ"ו, עמ' 2009.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).